

Til § 281

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om forsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen indeholder reglerne om, hvordan administrator skal søge forsikringsbestanden overdraget.

Med henblik på at varetage de forsikredes interesse fastsættes det, at administrator skal forsøge en kollektiv overdragelse af forsikringsbestanden, således som det fremgår af forslaget § 232 om overdragelse af forsikringsbestande. En kollektiv overdragelse indebærer blandt andet, at Finanstilsynet skal godkende overdragelsen, hvilket ikke er tilfældet ved en individuel overdragelse. Dermed kan det sikres, at den planlagte overdragelse er i overensstemmelse med de forsikredes tarv. Proceduren vedrørende Finanstilsynets tilladelse svarer til proceduren i den almindelige regel i § 232, stk. 3, idet der dog her kan gælde en kortere frist på én måned mod tre måneder i § 232, stk. 3.

Efter *stk. 3* træffer Finanstilsynet beslutning om hvorvidt forsikringsbestanden kan overdrages, når indsigelsesfristen fastsat i henhold til redegørelsen er udløbet. Finanstilsynets vurdering foretages som udgangspunkt i overensstemmelse med § 232. Det bestemmes endvidere, at overdragelsen ikke kan påberåbes som grundlag for at hæve aftalen. Forsikringstageren kan således kun gøre indsigelse mod overdragelsen, men ikke på nogen måde modsætte sig den.

I *stk. 4* fastsættes at eventuelle overskydende midler efter overdragelsen skal tilfalde selskabet eller dets bo.

Til § 282

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i lov om forsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen regulerer de tilfælde, hvor bestanden ikke kan overdrages i medfør af § 236.

Efter *stk. 1* skal administrator, såfremt forsikringsbestanden ikke kan overdrages i henhold til § 236 ikke alene foretage den endelige fastsættelse af forsikringsbeløbene, men også den nødvendige endelige ændring af forsikringsvilkårene, herunder af bonusregler. Herefter skal der indkaldes til generalforsamling med henblik på stiftelse af et gensidigt selskab.

Dette svarer til formuleringen i § 236, stk. 1, hvor det anføres, at administrator både skal oplyse om den endelige fastsættelse af forsikringsbeløbene og eventuelle ændringer i forsikringsvilkårene, herunder bonusreglerne i forbindelse med en overdragelse af forsikringsbestanden.

Efter *stk. 3* fortsætter administrationen, såfremt der ikke kan stiftes et nyt selskab og administrator skal

vurdere om yderligere forsøg på at overdrage forsikringerne skal foretages.

*Afsnit VIII**Til kapitel 18**Til § 283*

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om forsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen omhandler medlemmerne i et gensidigt forsikringsselskab og deres forpligtelser.

Stk. 1 indebærer, at et gensidigt selskab ikke kan tegne forsikringer uden samtidig at optage forsikringstagerne som medlemmer.

Efter *stk. 2*, kan medlemmerne i et gensidigt forsikringsselskab hæfte på forskellig måde for selskabets forpligtelser. Hæftelsen kan f.eks. være solidarisk, d.v.s. at hvert enkelt medlem hæfter for hele fordringen eller hæftelsen kan være proratarisk, d.v.s. det enkelte medlem kun hæfter for en del af fordringen. Det enkelte medlem hæfter dog altid subsidiært, d.v.s. at alene selskabet kan gøre kravet gældende overfor medlemmerne. Det enkelte medlem kan endvidere hæfte personligt, d.v.s. med hele sin formue. Der kan forekomme kombinationer heraf.

Medlemmernes hæftelse er forskellig fra den særlige adgang for det gensidige skadesforsikringsselskab til efter loven at have en vedtægtsbestemmelse, hvorefter præmien efterfølgende kan forhøjes under hensyntagen til forsikringsbestandens risikoforløb (variable præmier), og hvor tillægspræmien efter nærmere regler kan medregnes ved basiskapitaludregningen, jf. § 136.

Vedtægtsbestemmelser, hvorefter det enkelte medlem alene er forpligtet til at betale årets præmie, men hvor der ikke foreligger en yderligere indbetalingspligt (hæftelse) i tilfælde af underbalance i selskabet, vil være et eksempel på, at selskabets medlemmer ikke hæfter for selskabets forpligtelser. Derimod vil en vedtægtsbestemmelse, hvorefter medlemmerne alene hæfter med et begrænset beløb f.eks. et beløb svarende til et års ekstra præmie være udtryk for en medlemshæftelse. Hvis et gensidigt selskab vælger at have en vedtægtsbestemmelse om medlemshæftelse, skal der eksistere en bundgrænse for, hvor lille denne hæftelse kan være. En sådan er ikke fastsat i lovgivningen, da dette er overladt til det enkelte selskab.

Stk. 3 indebærer et forbud mod, at der i vedtægterne fastsættes bestemmelser om, at selskabets kreditorer subsidiært kan søge fyldestgørelse hos selskabets